העומד לישרף אמר רב פפא לא א"ר עקיבא זריקה מועלת ליוצא אלא שיצא בשר אבל⁽⁰⁾

דם האין זריקה מועלת ליוצא תניא נמי הכי שחם

בשתיקה ויצא דם אע"פ שחזר וזרקו לא עשה

ולא כלום בקדשי קדשים מועלין בו בקדשים

קלים אין מועלין בו: א"ר עקיבא ח הא זה למה

רומה (ג) אמר ר' אלעזר כי א"ר עקיבא בבת

אחת מ אבל בזה אחר זה לא אמר רבי עקיבא

תניא מ יאמר רבי שמעון כשהלכתי לכפר פאני מצאני זקן אחד ואמר לי אומר, היה ר' עקיבא

יזריקה מועלת ליוצא אמרתי לו הן יו וכשבאתי

והרציתי דברים לפני חבירי שבגליל אמרו לי הלא פסול הוא היאך מרצה על הפסול

שוכשיצאתי והרציתי דברים לפני ר"ע אמר לי

בני אי אתה אומר כן והרי המפריש חמאתו

ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואח"כ נמצאת

הראשונה יו והרי שתיהן עומדות מועלִין בשתיהן

שחמן והרי דמן מונח בכוסות מועלין בשתיהן

עין משפם

גר מצוה

בם א מיי פי"ד מהלי

פסה"ת הלכה ח: ל ב מיי שם הלכה ז ופ"א

מהלי שאר אבות הטומאה

הלכה ח:

ג מייי פייג מני פסס"מ הלכה ז: ד מיי פ"ג מהלי מעילה הלכה א ע"ש בכ"מ

לא ג מיי פי"ג מהלי

מוסף רש"י

י זריקה מועלת ליוצא. חוץ לקלעים למיהוי כדבר שיש לו

היתר לכהנים ולמיפק מידי

אשם מעילות. דר"ע אומר איו

מועלין בו דוריקתו הוליאתו מידי מעילה אע״פ שאינה מסירתו באכילה אעפ״כ

מועלת לו להוציאו מידי מעילה

וחוחוח יר.) לפסול מחמת לבר

אמר הוא (שם m.).

רבינו גרשום

מחשבין על האבוד ועל השרוף. שאם נאבדו

מחשבין על האבוד ועל השרוף. שאם נאבדו אימורין וחישב בזריקה על מנת להקטירו חוץ לזמנו הוי פיגול: והא

אבוד ושרוף דלא איתנין בעולם. וקא קבעא זריקה פיגול לבשר הכא נמי אע"פ דיצא כולו תיהני

ליה זריקה לאפוקי מידי מעילה. ומי אמר רב אסי

הכי דכי יצא כולו מהויא

הכי זכי יצא כולו מהניא ליה זריקה והא בעא חישב לנשפכין למחר: נשפכין שירי הדם היה שופך על

יסוד. וקמבעיא ליה חישב

. בשעת שפיכת השירים על

מחשבה דשפיכה לפגולי

כמו מחשבה דזריקה: וא"ל

אלל. כדתנן העור והרוטב והקיפא והאלל מצטרף לטומאת אוכלים אבל לא

לטומאת נבילות דכיון דלית ליה מששא לא

מקבל טומאה: נשפכיז נמי

יון דלאיבוד אזלי ליחור ביון דלאיבוד אזלי ליחור

כיון דלאיבוד אולי. ליסוד לאמה ולא על גופו של מזבח לא מהניא בהו מחשבה לפגולי האי נמי

משיצא כולו לאיבוד קאי לשרפה בדין הוא דלא תיהני ליה זריקה לאפוקי ממעילה: אלא. בתמיהא:

דקתני מחשבין על האבוד

יעל השרוף. מיהת קשיא

משמע דמהניא מחשבה

בזריקה לפגולי אע"ג דלא בזריקה לפגולי אע"ג דלא איתנין בעולם: אמר רבה אימא מחשבה על עומד

ליאבד ועל עומד לישרף.

. דבשעת זריקה כשחישב אכתי הוו בעולם אע"ג דשוב נאבדו ונשרפו מהניא מחשבה: אבל. האי שיצא

כולו לפני זריקה לא מהניא ליה זריקה לאפוקיה

ממעילה: שחט בשתיקה בכשרות ויצא הדם חוץ.

בכשרות ויצא הדם חוץ. אע"ג שחזר וזרקו לא עשה כלום בבשר קדשי קדשים

מועלין בו דהא זריקה אינה

מתרת הבשר לכהנים. ואם

זירא כבר שנית לנו

חישב לנשפכין למחר מהו. אין לפרש שחישב נשעה ששופך שיריים

ליסוד ע"מ לאכול מו הזבח למחר דהא פשיטא דלא פיגל כדתניא פ"ק דובחים (דף יג.) דקתני ילאו שפיכת שיריים והקטרת אימורים שאין מעכבין ידו וגם לא קבעי במחשב בזריקה ע"מ לשפוך שיריים למחר דהא נמי פשיטא ליה דפיגל כדקאמר נמי התם וטעתם משום דבעינן שיחשב ממחשבין אעל האבוד ועל השרוף והא אבוד

בארבע עבודות בדבר שהוא אכילת אדם או אכילת מזבח ושפיכת שיריים אכילת מובח היא אך לא שח ד' עבודות היא אלא נראה לר"י דקבעי במחשב בשעת ש) זריקה על מנת לזרוק הדם שנשפך מן הכלי למחר דתנן זבחים (דף כה. ודף לב.) נשפך י) (מן) שו הרלפה ואספו פסול מן הכלי ואספו כשר מי אמרינן הא חזי דאם ירצה יאספנו ויזרקנו או דלמא הואיל ואין מצוה לאוספו הוה ליה הולך לאיבודי: אכזר ליה רבי זירא לרב אםי רבי כבר שנית לנו אלל. כזכחים פרק כל הפסולין (דף לה.) השוחט את הובח ע"מ לאכול מן האלל 0 אין חייבין עליו משום פגול שואלל הוא גיד הצואר כדמפרש בהעור והרוטב (חולין דף קכא.) אלמא האי אלל כיון דלית ביה מששא לא מהני ביה מחשבה פירוש שאינו חשוב יון ודבר ההולך לאיבוד הוא לא מיפגל ואע"ג דאם רצה לאוכלו יח אוכלו (הנך) י [הני נשפכין] נמי וכו׳ וברוב ספרי גרסינן האי אלל כיון דלית ביה מששא לא מהבל טומאה ואם כן ישן מייתי מההיא דהעור והרוטב ושיבוש דטפי אית ליה לאיתויי מההיא דפיגול גופיה כז מלאיתויי ם) מפני הטומאה: אלא דקתני האבוד ועל השרוף קשיא. פי׳ וח״כ קשיא מרב אסי לרב אסי דלעיל קאמר

כאז מחשבין והכא פשיטא דאין מחשבין

בנשפכים דכאבוד דמי אמר רבא אימא על העומד לאיבוד כו' כלומר הא דקאמר מחשבין על האיבוד לאו באבוד כבר האמר אלא בעומד לאיבוד כגון שמחשב בשעת הבלה על דבר העומד לישרף וליאבד קודם זריקה ובשעת מחשבה עדיין לא אבד כגון שזרק ע) [חתיכת בשר וחתיכת אימורים] בפי כלב ובפי כבשן ועדיין לא ם [בפי כלב או בפי כבשן] בשעת מחשבה ומכל מקום מדמי ליה לעיל לינא כולו לגירסא דגרסי אמר ליה רב אסי לר"י כיון דאבד ונשרף קודם וריקה: לא אשר ר"ע אדא ששחש בו'. כלומר לא אמר ר" עקיבא בההיא חטאת

נזרק

שאבד כו' דוריקה של אחת מהן פוטרת בשר חברתה מן המעילה אלא ששחט שתיהן ליבבת אחת יש להסתפק אי ר"ל בסכין ארוכה יכו במשמע או אפילו בזה אחר זה וקרי לה בבת אחת יגו דכשר ליזרק בבת אחת כגון שחט זה אחר זה וקיבל זה אחר זה קודם שיזרוק כלל דרנה מזה זורק רנה מזה זורק אבל בזה אחר זה כגון שקבל דמה של זו חרקו עד שלא קיבל את האחרת לא אמר ר"ע ומודה בכי ה"ג דה דאינו פוטר הדם המרק בשר האחרת מן המעילה: אבל דם. פירוש שילא דם וזרק אותו דם

עלמו שילא מודה ר"ע דאין זריקה מועלת ליולא יה: לבפר פאני. שם מקום ואמר לי אומר היה ר"ע זריקה מועלת ליולא תמיה היה הזקן על דברי ר"ע אמר לו הן וכשבאתי והרליתי דברים כלומר שהגדתי לו תמיהת הזקן אמר לי ואתה אי אתה אומר כן בתמיה

כלומר כשאתה מרלה לפני דברי הזקן כמדומה שאתה מגמגם על דברי ויש ספרים גורסים אחר שאמר לו הן אמר לו והלא פסול הוא כח או שהשיב

מרק לו כך הוקן והיינו הא דקאמר דכשהרצימי דברים לפני ר"ע שהקשה לו הזקן כך א"ל ר"ע ואתה אי אתה אומר כן כלומר מדוע שתקתה לו וכי אינך אומר כמומי: P תשובה גגובה. פי' עלומה ומכוסה כי יש להשיב עליה ולא בא לסמור התשובה שהשיב ר"ע לר"ש דודאי יפה השיבו אלא הלשון אינו מיושב יפה דנקט P בבת אחת דכיון דפסל הוא השני ואפילו הכי קאמר ר"ע דוריקת הכשר פוטרתו מידי מעילה א"כ סבירא ליה לר"ע דחשבינן ליה כזבח אחד יו וכיון דחשבינן כזבח אחד ש"מה לי יח בזה אחר זה אמר ליה ר' יוחנן לריש לקיש שואתה אי אתה אומר כן בתמיה כלומר והא ודאי דבבת אחת בעינן דכחד יש לא חשיב להו דהא אילו הפריש שני אשמות לאחריות ושחט שתיהן וקדם והעלה אימורים של אחד מהם קודם זריקה אי אתה מודה שירדו הכי גרסינן ה"פ קדם והעלה אימורים של אחד מהם קודם זריקת חבירו ואחר כך זרק חבירו שלא העלה אימורים אי אתה מודה שירדו האימורים של אותו שהעלה ^טו בלא זריקת דמו ואי ס"ד חד גופא הוא אם כן הוה לאחשובי הני אימורין כאילו היו מאותן שזרק דמן ולא הוה ליה למימר ירדו דהאמר עולא אימורי קדשים קלים כו׳ והא דנקט יח הרש מישה הדבר כולו? יח מעכבין את הכפרה וגם: עון לא מארבע עבודות: עון לא מארבע עבודות: עון מן הכלי על הרצפה: יון חשוב לאכול ודבר ההולך לאיבוד הוא ולא מיפגל: יתן לאוכלו כבשר אוכלו הנך נשפכין גמי: יען כן צריך לומר דמייתי מההיא קדשים קלים לרבותא נקט וכ"ש קדשי קדשים דקדשי טפי וקליט להו מובח וכן לעיל דנקט אשמות כ"ש חטאות:

דהעור והרוטב ושיבוש הוא דטפי: 5ן מלאתויי מההוא דטומאה תיבת מפני נמחק: ל6ן קאמר דמחשבין והכא פשיט אות א' נמחק: 50 ארוכה כמשמעה דהא אמרינן בפ"ב דחולין תזבחוהו שלא ישחט שני זבחים כאחד כרי אלא קרי לה אות ב' ו' נמחק ותיבות או כל מ אדוכה כמשמה דוא אמריב בד וחזקין הובחוהו שלא יחוש שני ובחים כאחוד כר אלא קרי לה אחבר ביר ובסוק וחובדות או אפילו בזה אחר זה ליש; 20 אחת כשראויים ליורק תיכה דכשר נמחק: מה ז"ג דאך חדם מן הובוק פוטר בשר: 100 לינוא מיון ב דאירע פיסול דיוצא בדם דבפסול דדם ליכא שום הרצאה כי אם לגבי פיגול דעברינן ליה כהרצאת כשר בזריקת פיגול: מן הוא פ"י שהשיב תיבת או נמחק: לו) אחד וכגוף אחד וכיון: לה) לי בבת אחת מה לי בזה: לנו) דכחד גופא לא חשיב להו אע"ג דהפריש השתים לאחריות

מחשבין על האבוד ועל השרוף. שאם נשרפו האימורים וחישב בזריקה ע"מ להקטירן חוץ לומנן הוי פגול שהאוכל מן הבשר או שאם נמלאו האוכלן חייב כרח: והא אפוד ושרוף דלא איסנהו בעולם ואפילו הכי קסני מחשבין. דמהניא בהו מחשבה בזריקה לשוייה הבשר פגול הכא נמי אע"ג

> לזמנו דהיינו למחר מהו מי חשיבא הא מחשבה דנשפכין לפגל כמו מחשבה דזריקה עלמה או לא. ע"א אמר המורה חישב לנשפכין למחר שבשעת זריחה חישב לשפוך השיריים למחר ליסוד חשיבה הא מחשבה דנשפכין כאילו חישב בזריקה עלמה שחישב לזרוק מקלחו למחר חוץ לומנו דמפגל ליה או לא: ואמר ליה ר' זירא כבר שנים לנו אלל. דמנן בהעור והרוטבי הקיפה והאלל מצטרפין לטומאת אוכלין אבל לא לטומאת נבלות דכיון דלית ביה מששא לא מטמא טומאת נבלות: הני נשפרין נמי דלאיבוד אולי. ליסוד ולא ע"ג המובח לא מהניא בהו מחשבה לפגולי. הא נמי שילא כולו לאיבוד קאי לשרפה וכמאן דליתיה כלל דמי ובדין הוא דלא מהניא ליה זריקה לאפוקי ממעילה: אלא הא דקסני מחשבין על האבוד ועל השרוף. יכו כלומר והא משמע מהא ברייתא דמהניא מחשבה דוריקה לאבוד ושרוף לפגולי אף על גב דליתנהו בעולם ה"נ דין הוא דתהני זריקה לשיצא כולו אע"ג דדמי כמאן דליתיה בעולם: אמר רבא אימא

(ד) מחשבה על העומד ליאבד ועל העומד לישרף. דכיון דבשעת זריקה כשחישב אכתי הוו קמן אע"ג דשוב נאבדו או נשרפו מהניא בהו מחשבה אבל הכא ים הבשר" ילא כולו לפני זריקה כמאן דליתא דמי בשעת זריקה אין זריקה מועלת לבשר להוליאו מידי מעילה והא דקאמר עומד ליאבד ולישרף לא אמר שדינן הוא ליאבד ולישרף אלא שנאבדו השתא או נשרפו אע"ג דהוו קמן בשעת זריקה הוכיח סופן על תחלחן שהיו עומדין ליאבד ולישרף: אבל יצא דם. אע"פ שחזר והכניסו וזרקו אין זריקה מועלת ליוצא אין זריקה של אותו דם שיצא מועלת להוציא הבשר מידי מעילה: שחט בשחיקה. בכשרות שלא חישב בה שום פסול ושוב יצא הדם חוץ לעורה אע"פ שחור וכו׳ מועלין בו דהאי זריקה אינה מתרת הבשר לכהנים ואם הן קדשים קלין אין מועלין באימורין משום זריקה זו דהאי זריקה לאו כלום היא: א"ר אלעור לא אמר ר"ע. כשם שדמה פוטר את בשרה כך פוטר את בשר חברתה: אלא ששחע שניהן בכם אחם. כגון ששחטום שני כהנים כאחת דכחד גופא דמי דלא קדמה שחיטה של אחת לשל חברתה: אבל בוה אחר וה לא אמר ר"ע. משום דבשעה ששחט הראשונה מיד נעשית השניה מותר חטאת והתם אין זריקת דם של אחת פוטרת בשר של חברתה: א"ל. בלשון שאלה: אומר היה ר"ע וכו'. דהכי משמע במתני': והלא פסול הוא. שילא: אי אסה אומר כן. שתהא זריקה מועלת ליולא אף על פי שהוא פסול: והרי המפריש וכו' והרי דמן מונה בכוסות. כל זמן שלא נזרק מועלין בשתיהן דבשר קדשי קדשים לפני זריקה ח' מועלין בו:

בהא: לן שהעלה בלאו זריקת דמו והא דנקט שאם עלו ירדו שאם עלו לאו דוקא דהא מיירי בהעלה כבר ואי ס״ד:

 ה) חולין קיז: קכא,
 [מוספחא פ״א ה״ב ע״ש],
 מנחות יב, ד) בס״א: ה״ינו
 שירי, ה) עי בבה״ו שהנית
 דברי רש״י בצ״ע שהוא נגד ש"ס דפ"ק הזכחים ועי במוספת, ו) [חולין קיז:], ז) שהבשר נ"ק, ה) מועלין בו הסו"ד ואח"כ ד"ה דין הוא שיפטור ואח"כ ד"ה דין הוא דינא כולו דכמאן דליתיה דמי תיהני ליה זריקה לאפוקיה מידי מעילה: ומי ושרוף לא איתינון בעולם ואפ"ה קתני מחשבין ומי אמר רב אסי הכי הא בעא מיניה רב אסי אמר רב אסי הכי. דכי ילא כולו מהניא ליה זריקה: והא בעא מיניה רב אםי פסול יוצא דהא נזרק דמה של מר' יוחגן חישב לנשפכין לְמָחר מהו א"ל רבי מר' יוחלן חישב לנשפכין למחר מהו. אחד מהן נפסלה השניה כו׳ ושייר לע"ב. ל"ה. ט) ל"ל נשפכין שיריד) הדם שהיה שופך ליסוד חחד מהן נפסנה השניה כרי שויך לע"ב. ז"ק, ע) ז"ל הולכה ז"ק, י) [ז"ל על הרלפה], כ) [וע"ע חוסי הדמים יג: ד"ה על מנת], זירא כבר ישנית לנו באלל אלמא האי אלל המובח הי וקא מיבעיא ליה חישב בשעת כיון דלית ביה מששא לא פ קיבל מומאה הני שפיכת השיריים ע"מ לאכול כזית חוץ ינשפכין נמי כיון דלאיבוד אזלי (b) גו בהו מחשבה ל) חוץ לומנו כו' ל"ק, מ) וער לא מהניא אלא דקתני על האבוד ועל השרוף קשיא אמר רבא אימא על העומד לאיבוד ועל

הגהות הב"ח

ל"י בשפין מורם במשמות חומו אפילו בזא"ז כרי צ"ק, אן שייך לע"ב, ר) בב"א דוקא דפסל כר'. צ"ק, ש) מה לי בבת אחת מה ליבזא"ז (ר). צ"ק, ש) ואחה מה ליבזא"ז (ר). צ"ק, ש) ואחה

אומר כן בתמיה. ל"ק,

בת׳ הטור והרומוב שת דתו מי׳ בפי העור והרוטג שם דחו פיי זה [ועי' ל"ק], (ג) ל"ק, ס) מהני דטומאה ל"ק, ע) ל"ק, פ) ל"ק, \$) בב"א אין ר"ל בסכין ארוכה במשמע אלא

(א) גבו' כיון דלאיבוד אזלי לא מהניא בהו מחשבה אלא דקתני: (ב) שם אבל אין: (ג) שם הא זה למה דומה לזה דומה אמר לי אלעזר לא אמר כ' עקיבא אלא בכת אחת: רש"י ד"ה אמר רבא אימא מחשבין על:

שימה מקובצת

מ מחשבין על האבוד ועל השרוף. שאם נאבדו אימורין וחשב בזריקה על מנת להקטירן בחוץ הוי הבשר פיגול א"נ נאבד פיגול אינ נאבו הבשר וחשב בזריקה לאכול ממנו חוץ לזמנו הוי פיגול והא אבוד ושרוף דלא איתנא בעולם וקא קבעא זריקה בפיגול ה"נ אע"ג דיצא כולו תהני ליה זריקה לאפוקי . מידי מעילה וי״מ דרב אסי לא קאי אר׳ יוחנן והא דמסיק והא אבוד ושרוף ליתנהו בעולם משום דבעי לאקשויי מנשפכין לאבוד ישקשות מנשפנין לאבוד ושרוף עכ"ל הרא"ש ז"ל: גן לא מקבל טומאה אות י נמחק: גן אזלי מחשבה לא מהניא בהו אלא הא דקתני מחשבין על: דן עקיבא והרי המפריש כו' תי' הא זה למה דומה נמחק: כן אחת למה דומה נמחק: פן אחת דרצה מזה זורק ורצה מזה זורק אבל: ון תניא תוסי זבחים (דף ק' (h) [י] כ' ע"h): ון הן ס"א אמר לי (מ"ק): זן הן ס"א אמר לי
והלא כר': קן והרצתי את
דבריו לפני: ען וכשבאתי
והרצתי את הדברים לפני
תיבת וכשיצאתי נמחק:
ק הראשונה נ"א ושחט את שתיהן בבת אחת אי אחה מודה שרשת שדמה אוה מודה שכשם שדמה פוטר את בשרה מן המעילה כך יפטור כו': יאן ושחט שתיהן והרי אות ן' נמחק: יכן השרוף בתמיה כלומר: יגו הכא שיצא הבשר כולו:

מות הדרובשו לכחנים. ואם הן קדשים קלים משום הא זריקה אין מועלין באימורין דהא זריקה ולא כלום הויא: אמר ר' עקיבא. מייתי ראייה למאי דקאמר דזריקה מועלת ליוצא: והרי שתיהן עומדות. שחוטין ונתקבל דמן בב' כוסות אמר רי עקיבה. מייתי ראייה ל מאי דקאמר דוריקה מועלת ליוצא: והרי שתומין נוסדות. שחוסין ותוקבר דמן בבי כוסות וורק דמה של אחת מהן לא כשם שדמה של אות שוור פוטר את בשר המעילה כך הוא פוטר את בשר חברתה שלא נורק דמה מן המעילה הואיל והוה יכול לזרוק דמה של איוו שירצה ואם פטר דמה את בשר חברתה מן המעילה אע"ג דפסולה היא דמותר חטאת היא. אינו דין שיפטור את בשרה של עצמה אע"פ שנפסל ביוצא: לא אמר ר' עקיבא. כשם שדמה פוטר את בשרה כך פוטר את של חברתה אלא ששחט שניהם בבת אחת דכחד גופא דמו אמר לי כך שאלני אומר היה רבי עקיבא זריקה מועלת ליוצא דהכי משמע במתניתן: (אמרתי) (אמרחן לי (הן). והלא פסול [היה] שיצא: אמר לי בני ואי אתה אומר כן. שיהא זריקה מועלת ליוצא ואף על פי שהוא פסול והרי המפריש חטאתו כר: